

ตำราเล่มนี้เป็นคำอธิบายหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น ภาค ๒ สอบสวน ภาค ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น ภาค ๔ อุทธรณ์และฎีกา เหมาะสำหรับนักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าว

ISBN 9786165770309

9 786165 770309
ราคา 350 บาท
หมวดกฎหมาย

คำอธิบาย วิชา กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดย อาจารย์ธันวัด พิสิฐจินดา

คำอธิบาย วิชา กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา Law of Criminal Procedure

ภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น

- ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป
- ลักษณะ ๒ อำนาจพนักงานสอบสวนและศาล
- ลักษณะ ๓ การฟ้องคดีอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา
- ลักษณะ ๔ หมายเรียกและหมายอาญา
- ลักษณะ ๕ จับ ชั่ง จำคุก คั่น ปลดปล่อยชั่วคราว

ภาค ๒ สอบสวน

- ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป
- ลักษณะ ๒ การสอบสวน

ภาค ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

- ลักษณะ ๑ ฟ้องคดีอาญาและไต่สวนมูลฟ้อง
- ลักษณะ ๒ การพิจารณา
- ลักษณะ ๓ คำพิพากษาและคำสั่ง

ภาค ๔ อุทธรณ์และฎีกา

- ลักษณะ ๑ อุทธรณ์
- ลักษณะ ๒ ฎีกา

โดย

อาจารย์ธันวัด พิสิฐจินดา

ผู้สอนวิชากฎหมายอาญาและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำอธิบาย

วิชา กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

Law of Criminal Procedure

ภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น

ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป

ลักษณะ ๒ อำนาจพนักงานสอบสวนและศาล

ลักษณะ ๓ การฟ้องคดีอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

ลักษณะ ๔ หมายเรียกและหมายอาญา

ลักษณะ ๕ จับ ชั่ง จำคุก คั่น ปลดปล่อยชั่วคราว

ภาค ๒ สอบสวน

ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป

ลักษณะ ๒ การสอบสวน

ภาค ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

ลักษณะ ๑ ฟ้องคดีอาญาและไต่สวนมูลฟ้อง

ลักษณะ ๒ การพิจารณา

ลักษณะ ๓ คำพิพากษาและคำสั่ง

ภาค ๔ อุทธรณ์และฎีกา

ลักษณะ ๑ อุทธรณ์

ลักษณะ ๒ ฎีกา

โดย

อาจารย์ธนวัฒน์ พิสิฐจินดา

ผู้สอนวิชากฎหมายอาญาและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ISBN : 978-616-577-030-9
ชื่อหนังสือ : คำอธิบาย วิชา กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
Law of Criminal Procedure
ผู้เรียบเรียง : ธนวัฒน์ พิสิฐจินดา
พิมพ์ครั้งที่ : ๑
ปีที่พิมพ์ : พฤศจิกายน ๒๕๖๓
จำนวนที่พิมพ์ : ๑,๐๐๐ เล่ม
จำนวนหน้า : ๕๒๖ หน้า
พิมพ์ที่ : บริษัท ดับบลิว ลีทิล คอนซัลแทนท์ จำกัด
ที่อยู่ ๒๙/๒ ซอย ทองหล่อ ๑
ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐
โทรศัพท์ ๐๘๕-๙๐๕๙๙๒๒

คำนิยาม

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจัดอยู่ในกลุ่มกฎหมายวิธีสบัญญัติซึ่งเป็นกลไกในการบังคับใช้กฎหมายและเพื่อระงับข้อพิพาท หากปราศจากกฎหมายดังกล่าวย่อมทำให้บรรดาสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคคลตามกฎหมายขาดความแน่นอนชัดเจนในการใช้บังคับ สำหรับเนื้อหากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะประกอบด้วยหลักการดำเนินคดีอาญา เช่น การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ การสืบสวน การจับ การค้น การปล่อยชั่วคราว การสอบสวน งานชั้นพนักงานอัยการ การชั้นสูตรพลิกศพ การฟ้องคดีอาญา หลักการดำเนินคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา อันมีลักษณะของการดำเนินคดีทางแพ่งเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น การเรียกทรัพย์สินหรือราคา การเรียกค่าสินไหมทดแทนรวมถึงระบบการทำงานของศาล เช่น การพิจารณาในศาลชั้นต้น การทำคำพิพากษาและคำสั่ง การอุทธรณ์และฎีกา เป็นต้น ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาซับซ้อนในทางปฏิบัติอยู่พอสมควร

การที่อาจารย์ธวัช พิสิฐจินดาใช้ความวิริยะอุตสาหะในการเรียบเรียงตำราวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้ขึ้นโดยให้มีคำอธิบายที่ครอบคลุมหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น ภาค ๒ สอบสวน ภาค ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น ภาค ๔ อุทธรณ์และฎีกาอย่างครบถ้วนด้วยภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการพร้อมกับตัวอย่างต่าง ๆ นักศึกษาหรือบุคคลทั่วไปจึงทำความเข้าใจในสาระของตำราเล่มนี้ด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อีกทั้งยังมีการสอดแทรกข้อค้นพบจากงานวิจัย มีความคิดริเริ่มและประสบการณ์ของผู้เขียน สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติในการทำงานได้และมีการกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ในทางปฏิบัติด้วยจึงนับว่าเป็นตำราคำอธิบายที่สมบูรณ์และทันสมัยเกี่ยวกับหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

(นายอรรถพล ใหญ่สว่าง)

ประธานคณะกรรมการอัยการ

ผู้บรรยายวิชาสัมมนากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

กรรมการเนติบัณฑิตยสภา

อดีตอัยการสูงสุด

คำนำ

ด้วยหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาคสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดให้มีการศึกษาวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา Law of Criminal Procedure ผู้เขียนซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าว จึงได้เรียบเรียงตำราคำอธิบายวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา Law of Criminal Procedure เล่มนี้ขึ้นโดยมีเนื้อหา คำอธิบายครอบคลุมหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น ภาค ๒ สอบสวน ภาค ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น ภาค ๔ อุทธรณ์และฎีกา ตามลำดับ

การจัดพิมพ์ครั้งนี้ ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการพิสูจน์อักษรจาก ทนายความจตุรงค์ เพิ่มรุ่งเรือง สำนักงานกฎหมายนิติรุ่งเรือง พันตำรวจโทหญิงพรนิภา อินทรเชียรศิริ สารวัตรฝ่ายตรวจสอบสำนวนคดีฎีกา คุณชุติมา ธรรมฤาษี พนักงานอัยการ คุณสุรภา ดิษฐ์เมธกุล รองผู้อำนวยการฝ่ายสอบสวนทุจริตและติดตามทรัพย์สินสายงานควบคุมและป้องกันการทุจริต ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) คุณอรกช มีเมฆ คุณจิรัชยา ภูซังค์ และ คุณอินทิวรรณ จันทร์เพ็ง นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาคสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ธนวัฒน์ พิสิฐจินดา
อาจารย์สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาคสังคมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ หลักทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา.....	๑
๑.๑ ประเภทความผิดอาญาในคดีอาญา.....	๑
๑.๑.๑ ความผิดอาญาประเภทที่กฎหมายกำหนดให้ เป็นความผิดอันยอมความได้.....	๑
๑.๑.๑.๑ เมื่อความผิดอาญารฐานนั้นมีบทบัญญัติ ให้เป็นความผิดอันยอมความได้.....	๒
๑.๑.๑.๒ โดยทั่วไปกฎหมายมิได้บัญญัติ ให้เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติกำหนด ให้เป็นความผิดอันยอมความได้.....	๓
๑.๑.๒ ความผิดอาญาประเภทที่กฎหมายมิได้ กำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้	๔
๑.๒ การดำเนินคดีอาญาโดยผู้เสียหาย.....	๔
๑.๒.๑ ความหมายและหลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ ในการพิจารณาเกี่ยวกับความเป็นผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๔).....	๕
๑.๒.๑.๑ เจื่อนไขประการที่ ๑ ต้องมีการกระทำ ความผิดอาญาเกิดขึ้น.....	๕
๑.๒.๑.๒ เจื่อนไขประการที่ ๒ ผู้เสียหาย ต้องได้รับความเสียหายในทางพหุนัย.....	๖
๑.๒.๑.๓ เจื่อนไขประการที่ ๓ ต้องเป็นผู้เสียหาย ในทางนิตินัย.....	๖
๑.๒.๑.๔ ผู้เสียหายกับความผิดทางอาญา.....	๗

๑.๒.๒ บุคคลที่จัดการแทนผู้เสียหายได้.....	๘
๑.๒.๒.๑ ผู้เสียหายเป็นหญิงมีสามีตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๔.....	๙
๑.๒.๒.๒ บุคคลผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๕ (๑) (๒) (๓).....	๑๐
๑.๒.๒.๓ ผู้แทนเฉพาะคดีตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖.....	๑๗
๑.๒.๒.๔ ผู้เสียหายตามบทบัญญัติพิเศษเฉพาะเรื่อง	๑๘
๑.๒.๓ อำนาจการดำเนินคดีอาญาของผู้เสียหาย และบุคคลผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔, มาตรา ๕ และมาตรา ๖.....	๑๙
๑.๒.๓.๑ ร้องทุกข์.....	๒๐
๑.๒.๓.๒ เป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาหรือเข้าร่วม เป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ.....	๒๖
๑.๒.๓.๓ เป็นโจทก์ฟ้องคดีแพ่ง ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา	๒๗
๑.๒.๓.๔ ถอนฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา.....	๒๘
๑.๒.๓.๕ ยอมความในคดีความผิดต่อส่วนตัว.....	๒๘
๑.๓ การดำเนินคดีอาญาโดยบุคคลอื่น.....	๒๙
๑.๓.๑ ความหมายของคำกล่าวโทษ	๒๙
๑.๓.๒ วิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับคำกล่าวโทษ	๓๐

๒ การสืบสวน	๓๒
๒.๑ ความหมายของการสืบสวน.....	๓๒
๒.๑.๑ ความหมายในทางกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๓๓
๒.๑.๒ ความหมายในทางปฏิบัติ.....	๓๓
๒.๒ อำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครอง	
หรือตำรวจ.....	๓๔
๒.๒.๑ ผู้มีอำนาจทำการสืบสวน.....	๓๔
๒.๒.๒ อำนาจทำการสืบสวน.....	๓๗
๒.๒.๒.๑ เขตอำนาจการสืบสวน.....	๓๘
๒.๒.๒.๒ อำนาจการสืบสวน.....	๓๘
๒.๓ ขั้นตอนการสืบสวน.....	๔๐
๒.๓.๑ กรณีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ	
เริ่มการสืบสวนเอง.....	๔๐
๒.๓.๑.๑ ลักษณะความผิดซึ่งหน้า.....	๔๑
๒.๓.๑.๒ การจับเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือ	
ตำรวจเริ่มการสืบสวนเอง.....	๔๕
๒.๓.๑.๓ การค้นเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือ	
ตำรวจเริ่มการสืบสวนเอง.....	๔๗
๒.๓.๒ กรณีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ	
เริ่มการสืบสวนจากพนักงานสอบสวน.....	๕๗
๒.๓.๒.๑ หมายจับและหมายค้น.....	๕๗
๒.๓.๒.๒ การจับเมื่อมีหมายจับ.....	๖๐
๒.๓.๒.๓ การค้นเมื่อมีหมายค้น.....	๖๔
๒.๔ ราษฎรกับการสืบสวน.....	๖๗
๒.๔.๑ การจับโดยราษฎร.....	๖๗
๒.๔.๑.๑ เมื่ออยู่ในเกณฑ์ตามประมวลกฎหมาย	
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๙	
ประกอบมาตรา ๘๒.....	๖๘

๒.๔.๑.๒	เมื่อผู้ยื่นกระทำความผิดซึ่งหน้า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๗๙ ประกอบ มาตรา ๘๐ และเป็นความผิดระบุไว้ ตามบัญชีแนบท้ายประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา.....	๖๘
๒.๔.๒	ขั้นตอนภายหลังราษฎรเป็นผู้จับ.....	๖๙
๓	การสอบสวน.....	๗๑
๓.๑	ความหมายของการสอบสวน.....	๗๑
๓.๑.๑	ผู้ทำหน้าที่สอบสวน.....	๗๑
๓.๑.๒	ลักษณะงานสอบสวน.....	๗๒
๓.๒	อำนาจทำการสอบสวน.....	๗๒
๓.๒.๑	เขตอำนาจสอบสวนความผิดอาญาเมื่อกระทำผิด อาญาท้องถิ่นเดียว.....	๗๓
๓.๒.๑.๑	กรณีต่างจังหวัด.....	๗๓
๓.๒.๑.๒	กรณีกรุงเทพมหานคร.....	๗๔
๓.๒.๑.๓	พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีต่างจังหวัดและกรุงเทพมหานคร.....	๗๔
๓.๒.๑.๔	พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในเขตท้องที่ มีพนักงานสอบสวนหลายคน.....	๗๔
๓.๒.๒	เขตอำนาจสอบสวนความผิดอาญาหลายเรื่อง เกี่ยวพันกัน.....	๗๔
๓.๒.๒.๑	กรณีเป็นการไม่แน่ว่าการกระทำผิดอาญา ได้กระทำในท้องที่ใดในระหว่างหลายท้องที่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๑).....	๗๔

๓.๒.๒.๒	กรณีเมื่อความผิดส่วนหนึ่งกระทำใน ท้องที่หนึ่งแต่อีกส่วนหนึ่งในอีกท้องที่หนึ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒).....	๘๐
๓.๒.๒.๓	กรณีเมื่อความผิดนั้นเป็นความผิด ต่อเนื่องและกระทำต่อเนื่องกัน ในท้องที่ต่าง ๆ เกินกว่าท้องที่หนึ่งขึ้นไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๓)..	๘๒
๓.๒.๒.๔	กรณีเมื่อเป็นความผิดซึ่งมีหลายกรรม กระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๔) ..	๘๓
๓.๒.๒.๕	กรณีเมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะผู้ต้องหา กำลังเดินทางตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๕).....	๘๔
๓.๒.๒.๖	กรณีเมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะผู้เสียหาย กำลังเดินทางตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๖)	๘๕
๓.๒.๒.๗	พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เมื่อความผิดหลายเรื่องเกี่ยวพันกัน	๘๖
๓.๒.๓	เขตอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งมีโทษ ตามกฎหมายไทยได้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักรไทย	๘๗
๓.๒.๓.๑	กรณีอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทน เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ	๘๘

หน้า (๖)

๓.๒.๓.๒	กรณีอัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทน มอบหมายให้พนักงานอัยการหรือ พนักงานสอบสวนเป็น พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ.....	๘๙
๓.๒.๓.๓	กรณีจำเป็นระหว่างรอคำสั่งอัยการสูงสุด	๙๐
๓.๒.๓.๔	กรณีเมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว.....	๙๑
๓.๒.๔	การชี้ขาดเขตอำนาจสอบสวน.....	๙๒
๓.๒.๔.๑	การชี้ขาดเขตอำนาจสอบสวน ของเจ้าพนักงาน.....	๙๒
๓.๒.๔.๒	การชี้ขาดเขตอำนาจสอบสวน ของเจ้าพนักงานตำรวจ.....	๙๓
๓.๓	หลักทั่วไปเกี่ยวกับการสอบสวน.....	๙๔
๓.๓.๑	การฟ้องคดีของพนักงานอัยการต้องผ่าน การสอบสวนจากพนักงานสอบสวนก่อน.....	๙๔
๓.๓.๒	อำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวน กับประเภทคดี.....	๙๕
๓.๓.๒.๑	คดีซึ่งมิใช่ความผิดต่อส่วนตัว.....	๙๕
๓.๓.๒.๒	คดีความผิดต่อส่วนตัว.....	๙๕
๓.๓.๓	อำนาจไม่ทำการสอบสวน.....	๙๖
๓.๓.๔	วิธีการร้องทุกข์.....	๙๘
๓.๓.๔.๑	บุคคลที่มีอำนาจรับคำร้องทุกข์ได้.....	๙๘
๓.๓.๔.๒	รายละเอียดและแบบของคำร้องทุกข์...	๑๐๐
๓.๓.๔.๓	คำร้องทุกข์ของผู้เยาว์ในคดีพิเศษ.....	๑๐๑
๓.๓.๔.๔	การแก้คำร้องทุกข์และการถอนคำร้องทุกข์	๑๐๓
๓.๓.๔.๕	หลักการเกี่ยวกับคำกล่าวโทษ.....	๑๐๓
๓.๓.๔.๖	การให้เจ้าพนักงานอื่นทำการแทน.....	๑๐๔
๓.๓.๔.๗	การขึ้นสูตรพลิกศพไม่เสร็จ ห้ามมิให้ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล.....	๑๐๕

๔	วิธีการสอบสวน.....	๑๐๖
๔.๑	วิธีการรวบรวมพยานหลักฐานคดีอาญา.....	๑๐๖
๔.๑.๑	วิธีการทั่วไป.....	๑๐๗
๔.๑.๒	วิธีการทางด้านนิติวิทยาศาสตร์.....	๑๐๗
๔.๑.๒.๑	เงื่อนไขทางความผิด.....	๑๐๙
๔.๑.๒.๒	เงื่อนไขทางวิธีการ.....	๑๑๐
๔.๑.๓	วิธีการตรวจตัว ค้นเพื่อพบสิ่งของ ยึดไว้ซึ่งสิ่งของ.....	๑๑๑
๔.๒	วิธีการสอบปากคำ.....	๑๑๓
๔.๒.๑	การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยาน.....	๑๑๔
๔.๒.๑.๑	ให้สาบานหรือปฏิญาณตัว.....	๑๑๔
๔.๒.๑.๒	ข้อห้ามในการถามปากคำ.....	๑๑๕
๔.๒.๑.๓	การถามปากคำผู้เสียหายซึ่งเป็นหญิง ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ.....	๑๑๕
๔.๒.๑.๔	การให้ผู้เสียหายหรือพยานชี้ตัวผู้ต้องหา.....	๑๑๖
๔.๒.๑.๕	การสอบปากคำผู้เสียหายหรือ พยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี.....	๑๑๗
๔.๒.๑.๖	การให้ผู้เสียหายหรือ พยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ชี้ตัวผู้ต้องหา.....	๑๒๑
๔.๒.๒	การสอบปากคำผู้ต้องหา.....	๑๒๒
๔.๒.๒.๑	การแจ้งข้อหา.....	๑๒๒
๔.๒.๒.๒	การจัดหาทนายความให้แก่ผู้ต้องหา ...	๑๒๔
๔.๒.๒.๓	ผู้ต้องหาที่มีสิทธิให้ทนายความ เข้าฟังการสอบปากคำตนได้.....	๑๒๖
๔.๒.๒.๔	การแจ้งสิทธิให้ผู้ต้องหาทราบ.....	๑๒๖
๔.๒.๒.๕	ข้อห้ามในการถามคำให้การผู้ต้องหา.....	๑๒๘
๔.๒.๒.๖	การส่งประเด็นไปสอบสวน.....	๑๒๙
๔.๒.๒.๗	การสอบปากคำผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก อายุไม่เกินสิบแปดปี.....	๑๓๐

๔.๒.๓ การบันทึกการสอบสวนเป็นสำนวน	
ไปยังพนักงานอัยการ.....	๑๓๑
๔.๒.๔ เวลาในการสอบสวน.....	๑๓๒
๔.๒.๔.๑ เวลาควบคุมตามพฤติการณ์แห่งคดี.....	๑๓๒
๔.๒.๔.๒ เวลาควบคุมในกรณีความผิดลหุโทษ.....	๑๓๒
๔.๒.๔.๓ เวลาควบคุมในกรณีที่ผู้ถูกจับ	
ไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราว.....	๑๓๓
๔.๒.๔.๔ สิทธิแต่งตั้งทนายเพื่อคัดค้านการฝากขัง..	๑๓๕
๔.๒.๔.๕ การโอนการขัง.....	๑๓๕
๔.๓ การงดการสอบสวน	๑๓๖
๔.๓.๑ การงดการสอบสวนเนื่องจากผู้ต้องหาเป็นคนวิกลจริต	๑๓๖
๔.๓.๒ การงดการสอบสวนเมื่อไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด	๑๓๗
๔.๓.๒.๑ ความผิดนั้นมีอัตราโทษจำคุก	
อย่างสูงไม่เกินสามปี.....	๑๓๗
๔.๓.๒.๒ ความผิดนั้นมีอัตราโทษจำคุก	
อย่างสูงเกินกว่าสามปี.....	๑๓๘
๔.๓.๒.๓ วิธีการภายหลังพนักงานสอบสวน	
ทำการงดการสอบสวน.....	๑๓๙
๕ งานของพนักงานอัยการภายหลังรับสำนวนจากพนักงานสอบสวน	๑๔๐
๕.๑ ความหมายของพนักงานอัยการและสำนวนคดีประเภทต่าง ๆ	๑๔๐
๕.๑.๑ สำนวนคดีประเภท ส.๑.....	๑๔๑
๕.๑.๒ สำนวนคดีประเภท ส.๒.....	๑๔๑
๕.๑.๓ สำนวนคดีประเภท ส.๒ ก.....	๑๔๑
๕.๑.๔ สำนวนคดีประเภท ส.๓.....	๑๔๒
๕.๑.๕ สำนวนคดีประเภท ส.๔.....	๑๔๒
๕.๑.๖ สำนวนคดีประเภท ส.๑๒.....	๑๔๒
๕.๑.๗ สำนวนคดีประเภท ส.๑๒ ก.....	๑๔๒

๕.๒ กรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิด.....	๑๔๓
๕.๒.๑ กรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้	๑๔๓
๕.๒.๑.๑ ลักษณะของกรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกตัวผู้กระทำความผิดยังไม่ได้.....	๑๔๔
๕.๒.๑.๒ ลักษณะของกรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่จับตัวยังไม่ได้.....	๑๔๕
๕.๒.๑.๓ วิธีปฏิบัติของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้.....	๑๔๕
๕.๒.๑.๔ วิธีปฏิบัติของพนักงานอัยการ ในกรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้.....	๑๕๐
๕.๒.๒ กรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุม หรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก.....	๑๕๔
๕.๒.๒.๑ การถูกควบคุม.....	๑๕๔
๕.๒.๒.๒ การถูกขัง.....	๑๕๕
๕.๒.๒.๓ การถูกปล่อยชั่วคราว.....	๑๕๖
๕.๒.๒.๔ การเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก	๑๕๗
๕.๒.๒.๕ วิธีปฏิบัติของพนักงานสอบสวน เมื่อเป็นกรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิด และผู้นั้นถูกควบคุมหรือขังอยู่หรือ ปล่อยชั่วคราวหรือเชื่อว่าคงได้ตัวมา เมื่อออกหมายเรียก.....	๑๕๗
๕.๒.๒.๖ วิธีปฏิบัติเมื่อพนักงานอัยการได้รับความเห็น และสำนวนจากพนักงานสอบสวนมาแล้ว	๑๖๓
๕.๓ กรณีความผิดที่เปรียบเทียบได้.....	๑๖๗

๕.๔ กรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง.....	๑๖๘
๕.๔.๑ กรณีคำสั่งไม่ฟ้องไม่ใช่ของอัยการสูงสุด และการสอบสวนไม่อยู่ในความรับผิดชอบ ของเจ้าพนักงานตำรวจ.....	๑๖๘
๕.๔.๒ กรณีคำสั่งไม่ฟ้องไม่ใช่ของอัยการสูงสุด และการสอบสวนอยู่ในความรับผิดชอบ ของเจ้าพนักงานตำรวจ.....	๑๗๐
๕.๔.๒.๑ กรุงเทพมหานคร.....	๑๗๑
๕.๔.๒.๒ ต่างจังหวัด.....	๑๗๑
๕.๔.๓ คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง.....	๑๗๓
๕.๔.๓.๑ วิธีการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง.....	๑๗๔
๕.๔.๓.๒ ผลทางกฎหมายเมื่อมีคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดีแล้ว.....	๑๗๔
๖ การขึ้นสูตรพลิกศพ.....	๑๗๖
๖.๑ ความหมายของการขึ้นสูตรพลิกศพ และกรณีที่กฎหมายกำหนดให้มีการขึ้นสูตรพลิกศพ.....	๑๗๖
๖.๑.๑ ตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน.....	๑๗๗
๖.๑.๒ ตายโดยผิดธรรมชาติ.....	๑๗๘
๖.๑.๒.๑ ฆ่าตัวตาย.....	๑๗๘
๖.๑.๒.๒ ถูกผู้อื่นทำให้ตาย.....	๑๗๙
๖.๑.๒.๓ ถูกสัตว์ทำร้ายตาย.....	๑๗๙
๖.๑.๒.๔ ตายโดยอุบัติเหตุ.....	๑๘๐
๖.๑.๒.๕ ตายโดยยังมีปรากฏเหตุ.....	๑๘๐
๖.๒ กระบวนการขึ้นสูตรพลิกศพ.....	๑๘๐
๖.๒.๑ ผู้ทำหน้าที่ขึ้นสูตรพลิกศพ.....	๑๘๐
๖.๒.๒ การแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตาย ทราบถึงการขึ้นสูตรพลิกศพ.....	๑๘๓
๖.๒.๓ การขึ้นสูตรพลิกศพในคดีฆาตกรรม.....	๑๘๕

๖.๒.๔ การให้พนักงานอัยการเข้าร่วมทำสำนวน	
การชันสูตรพลิกศพในคดีฆาตกรรม.....	๑๘๗
๖.๒.๕ การไต่สวนการตาย.....	๑๘๘
๖.๒.๖ การควบคุมการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับ	
การชันสูตรพลิกศพ.....	๑๘๙
๖.๒.๗ การประกาศไต่สวนการตาย.....	๑๙๐
๖.๒.๘ สิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตาย	
ขณะไต่สวนการตาย.....	๑๙๑
๖.๒.๙ อำนาจศาลในการไต่สวนการตาย.....	๑๙๒
๖.๒.๑๐ คำสั่งของศาลในการไต่สวนการตาย.....	๑๙๓
๖.๒.๑๑ การส่งสำนวนการไต่สวนการตาย	
ให้พนักงานอัยการภายหลังศาลมีคำสั่ง.....	๑๙๔
๖.๒.๑๒ ค่าตอบแทนในการชันสูตรพลิกศพ.....	๑๙๔
๖.๒.๑๓ การนำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา	
ว่าด้วยการสอบสวนมาใช้แก่การชันสูตรพลิกศพ	
โดยอนุโลม.....	๑๙๕
๖.๓ วิธีการชันสูตรพลิกศพ.....	๑๙๖
๖.๓.๑ การผ่าศพ.....	๑๙๖
๖.๓.๒ การทำรายงานการชันสูตรพลิกศพ.....	๑๙๗
๖.๓.๓ การชุดศพที่ฝังไว้แล้ว.....	๑๙๘
๖.๔ การสอบสวนคดีฆาตกรรม.....	๑๙๙
๖.๔.๑ ผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดีฆาตกรรม.....	๑๙๙
๖.๔.๒ การปฏิบัติหน้าที่ขณะสอบสวนคดีฆาตกรรม.....	๒๐๐
๖.๔.๓ จำนวนสำนวนในคดีฆาตกรรม.....	๒๐๑
๖.๕ ความผิดเกี่ยวกับการชันสูตรพลิกศพ.....	๒๐๒
๖.๕.๑ ความผิดฐานไม่แจ้งเรื่องการตาย	
เมื่อเป็นความตายผิดธรรมชาติ.....	๒๐๒
๖.๕.๒ ความผิดฐานกระทำการแก่ศพหรือสภาพแวดล้อม	
ในบริเวณที่พบศพก่อนการชันสูตรพลิกศพเสร็จสิ้น	๒๐๓

๗	การฟ้องคดีอาญา.....	๒๐๖
๗.๑	ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาต่อศาล.....	๒๐๖
๗.๑.๑	พนักงานอัยการ.....	๒๐๖
๗.๑.๒	ผู้เสียหาย.....	๒๐๙
๗.๑.๓	เมื่อผู้เสียหายได้ยื่นฟ้องแล้วตาย.....	๒๑๓
๗.๑.๓.๑	กรณีผู้เสียหายไม่เป็นคนหย่อนความสามารถ	๒๑๓
๗.๑.๓.๒	กรณีผู้เสียหายเป็นคนหย่อนความสามารถ	๒๑๔
๗.๒	อำนาจศาลในการชำระคดีอาญา.....	๒๑๕
๗.๒.๑	อำนาจศาลในการชำระคดีอาญาทั่วไป.....	๒๑๕
๗.๒.๑.๑	ศาลแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น	
	อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น.....	๒๑๖
๗.๒.๑.๒	ศาลแห่งท้องที่ที่จำเลยมีที่อยู่	
	หรือถูกจับหรือเมื่อเจ้าพนักงาน	
	ทำการสอบสวน.....	๒๑๗
๗.๒.๑.๓	ศาลที่ชำระความผิด	
	เกิดนอกราชอาณาจักรไทย.....	๒๑๙
๗.๒.๒	อำนาจศาลในการชำระคดีอาญา	
	ความผิดหลายเรื่องเกี่ยวพันกัน.....	๒๑๙
๗.๒.๓	การโอนคดี.....	๒๒๓
๗.๒.๓.๑	กรณีโอนคดีอาญาทั่วไป.....	๒๒๓
๗.๒.๓.๒	กรณีโอนคดีอาญาที่กระทบกระเทือน	
	ต่อความรู้สึกระชาชน.....	๒๒๕
๗.๒.๔	การตั้งรับเกียจผู้พิพากษาในศาลซึ่งชำระคดีอาญา	๒๒๗
๗.๓	การรวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกันในกรณีพนักงานอัยการ	
	และผู้เสียหายต่างยื่นฟ้อง.....	๒๒๙
๗.๔	การร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญา.....	๒๓๑
๗.๔.๑	การเข้าเป็นโจทก์ร่วมของผู้เสียหาย.....	๒๓๑
๗.๔.๒	การเข้าเป็นโจทก์ร่วมของพนักงานอัยการ.....	๒๓๔

๘	สิทธิหน้าที่อาญาฟ้องรับ.....	๒๓๖
	๘.๑ กรณีผู้กระทำความผิดตาย.....	๒๓๖
	๘.๒ กรณีถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความ.....	๒๓๙
	๘.๒.๑ ถอนคำร้องทุกข์.....	๒๓๙
	๘.๒.๒ ถอนฟ้อง.....	๒๔๒
	๘.๒.๒.๑ เจื่อนไขการถอนฟ้องคดีซึ่งไม่ใช่ความผิด ต่อส่วนตัว.....	๒๔๒
	๘.๒.๒.๒ การถอนฟ้องคดีความผิดต่อส่วนตัว.....	๒๔๔
	๘.๒.๒.๓ ผลทางกฎหมายเมื่อถอนฟ้องคดี.....	๒๔๖
	๘.๒.๓ ยอมความ.....	๒๔๘
	๘.๓ กรณีคดีอาญาลีกกัน.....	๒๕๐
	๘.๓.๑ ความผิดซึ่งเปรียบเทียบได้.....	๒๕๐
	๘.๓.๒ วิธีเปรียบเทียบ.....	๒๕๔
	๘.๔ กรณีมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง (ฟ้องซ้ำ).....	๒๕๖
	๘.๔.๑ จำเลยในคดีแรกกับจำเลยในคดีหลัง เป็นจำเลยคนเดียวกัน.....	๒๕๗
	๘.๔.๒ การกระทำของจำเลยในคดีเดิมกับการกระทำของ จำเลยในคดีหลังเป็นการกระทำเดียวกัน.....	๒๕๘
	๘.๔.๓ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาในความผิดซึ่งได้ฟ้องแล้ว.....	๒๕๙
	๘.๕ กรณีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิด ยกเลิกความผิดเช่นนั้น.....	๒๖๒
	๘.๖ กรณีคดีขาดอายุความ.....	๒๖๕
	๘.๖.๑ อายุความคดีอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดต่อส่วนตัว.....	๒๖๕
	๘.๖.๒ อายุความคดีอาญาความผิดต่อส่วนตัว.....	๒๖๗
	๘.๗ กรณียกเว้นโทษ.....	๒๖๙
	๘.๘ กรณีตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ.๒๕๖๒.....	๒๗๐
๙	การฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา.....	๒๗๒
	๙.๑ การฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา.....	๒๗๓

๙.๑.๑ ศาลที่มีอำนาจชำระคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา	๒๗๕
๙.๑.๒ การพิจารณาคดีส่วนแพ่ง.....	๒๗๘
๙.๒ อำนาจศาลในการพิจารณาคดีแพ่ง.....	๒๘๐
๙.๒.๑ อำนาจสั่งแยกคดี.....	๒๘๐
๙.๒.๒ อำนาจเรียกพยานมาสืบเพิ่มเติมและพิพากษาคดี..	๒๘๑
๙.๓ คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา	
ในกรณีพนักงานอัยการเป็นโจทก์.....	๒๘๒
๙.๓.๑ กรณีคดีมีการเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาคืน....	๒๘๒
๙.๓.๒ กรณีคดีมีการเรียกเอาค่าสินไหมทดแทน.....	๒๘๕
๙.๓.๓ กรณีไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายฟ้องคดีแพ่ง.....	๒๘๘
๙.๔ การพิพากษาคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา.....	๒๘๙
๙.๔.๑ กรณีการถือข้อเท็จจริงในคดีส่วนอาญา	
เพื่อนำมาใช้ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง.....	๒๘๙
๙.๔.๒ กรณีเกี่ยวกับการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง.....	๒๙๑
๙.๔.๓ กรณีเกี่ยวกับการคืนทรัพย์สิน.....	๒๙๒
๙.๔.๓.๑ เมื่อศาลพิพากษาให้คืนทรัพย์สิน.....	๒๙๓
๙.๔.๓.๒ เมื่อไม่มีฟ้องคดีส่วนแพ่ง.....	๒๙๔
๙.๕ การบังคับคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา.....	๒๙๖
๙.๖ อายุความคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา.....	๒๙๘
๙.๖.๑ เมื่อไม่มีบุคคลใดฟ้องทางอาญา.....	๒๙๙
๙.๖.๒ เมื่อมีการฟ้องคดีอาญาต่อศาล.....	๓๐๐
๙.๖.๓ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำเลย.....	๓๐๑
๙.๖.๔ เมื่อศาลพิพากษายกฟ้องปล่อยจำเลย.....	๓๐๑
๑๐ การปล่อยชั่วคราว.....	๓๐๔
๑๐.๑ หลักพื้นฐานเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราว.....	๓๐๔
๑๐.๑.๑ ความหมายของการปล่อยชั่วคราว.....	๓๐๕
๑๐.๑.๒ ช่วงระยะเวลาที่อาจมีการปล่อยชั่วคราวในคดีอาญา	๓๐๖
๑๐.๑.๒.๑ ช่วงระยะเวลาที่ ๑.....	๓๐๖
๑๐.๑.๒.๒ ช่วงระยะเวลาที่ ๒.....	๓๐๖

๑๐.๑.๒.๓ ช่วงระยะเวลาที่ ๓.....	๓๐๖
๑๐.๑.๒.๔ ช่วงระยะเวลาที่ ๔.....	๓๐๗
๑๐.๑.๒.๕ ช่วงระยะเวลาที่ ๕.....	๓๐๗
๑๐.๒ การยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว.....	๓๐๘
๑๐.๒.๑ ผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว.....	๓๐๘
๑๐.๒.๑.๑ ผู้ต้องหา.....	๓๐๙
๑๐.๒.๑.๒ จำเลย.....	๓๐๙
๑๐.๒.๑.๓ ผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อ.....	๓๑๐
๑๐.๒.๒ ผู้รับยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว.....	๓๑๐
๑๐.๒.๒.๑ เมื่อผู้ต้องหาถูกควบคุมอยู่และ ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลให้ยื่นต่อ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี.....	๓๑๐
๑๐.๒.๒.๒ เมื่อผู้ต้องหาต้องขังตามหมายศาล และยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลให้ยื่นต่อศาลนั้น.....	๓๑๒
๑๐.๒.๒.๓ เมื่อผู้ต้องหาถูกฟ้องแล้ว ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น.....	๓๑๒
๑๐.๒.๒.๔ เมื่อศาลอ่านคำพิพากษาศาลชั้นต้น หรือศาลอุทธรณ์แล้ว แม้ยังไม่มีการยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา หรือมีการยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาแล้ว แต่ยังไม่ได้ส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้น ที่ชำระคดีนั้น.....	๓๑๒
๑๐.๒.๒.๕ เมื่อศาลส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกาแล้วจะยื่นต่อศาลชั้นต้น ที่ชำระคดีนั้น หรือจะยื่นต่อศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณีก็ได้.....	๓๑๓

๑๐.๓ แบบที่กฎหมายบังคับเป็นเงื่อนไขสำหรับปล่อยชั่วคราว	๓๑๔
๑๐.๓.๑ ปล่อยชั่วคราวแบบต้องมีประกัน.....	๓๑๔
๑๐.๓.๒ ปล่อยชั่วคราวแบบต้องมีประกันและหลักประกัน	๓๑๕
๑๐.๓.๒.๑ มีเงินสดมาวาง.....	๓๑๖
๑๐.๓.๒.๒ มีหลักทรัพย์อื่นมาวาง.....	๓๑๖
๑๐.๓.๒.๓ มีบุคคลเป็นหลักประกัน โดยแสดงหลักทรัพย์.....	๓๑๗
๑๐.๓.๓ ปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน.....	๓๑๘
๑๐.๔ อำนาจศาลในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว.....	๓๒๑
๑๐.๔.๑ เกณฑ์พิจารณาของศาลในการปล่อยชั่วคราว	๓๒๑
๑๐.๔.๒ เกณฑ์การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราว.....	๓๒๒
๑๐.๔.๒.๑ เกณฑ์ทั่วไป.....	๓๒๒
๑๐.๔.๒.๒ เกณฑ์คัดค้าน.....	๓๒๓
๑๐.๔.๒.๓ เกณฑ์อัตราโทษ.....	๓๒๓
๑๐.๔.๓ ระยะเวลาวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว และคำสั่งของศาลในการปล่อยชั่วคราว.....	๓๒๔
๑๐.๔.๓.๑ กรณีสั่งอนุญาต.....	๓๒๔
๑๐.๔.๓.๒ กรณีสั่งไม่อนุญาต.....	๓๒๖
๑๐.๕ กรณีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และ การหลบหนีระหว่างปล่อยชั่วคราว.....	๓๒๖
๑๐.๕.๑ การใช้ Electronic Monitoring.....	๓๒๗
๑๐.๕.๒ การหลบหนีระหว่างปล่อยชั่วคราว.....	๓๒๘
๑๐.๕.๒.๑ ผลในทางกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา.....	๓๒๘
๑๐.๕.๒.๒ ผลในทางกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง.....	๓๒๙

๑๑ หลักการป้องกันอาญาต่อศาลชั้นต้น.....	๓๓๓
๑๑.๑ การเสนอป้องกันอาญา.....	๓๓๓
๑๑.๑.๑ การเสนอป้องกันอาญาต่อศาล	
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา..	๓๓๓
๑๑.๑.๒ การเสนอป้องกันอาญาต่อศาลตามกฎหมายอื่น	๓๓๔
๑๑.๒ การทำคำฟ้องคดีอาญาและรายละเอียดในคำฟ้องคดีอาญา	๓๓๕
๑๑.๒.๑ การทำคำฟ้องคดีอาญา.....	๓๓๖
๑๑.๒.๒ รายละเอียดในคำฟ้องคดีอาญา.....	๓๓๘
๑๑.๒.๒.๑ การบรรยายฟ้องคดีอาญา.....	๓๓๘
๑๑.๒.๒.๒ การอ้างมาตรการความผิด.....	๓๔๑
๑๑.๒.๒.๓ ลายมือชื่อโจทก์ ผู้เรียง ผู้เขียน	
หรือพิมพ์ฟ้อง.....	๓๔๑
๑๑.๓ การขอให้ลงโทษในฟ้องคดีอาญา.....	๓๔๓
๑๑.๓.๑ กรณีการขอให้เพิ่มโทษ.....	๓๔๔
๑๑.๓.๒ กรณีความผิดหลายกระทง.....	๓๔๕
๑๑.๔ ฟ้องที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและ	
ฟ้องที่ถูกต้องตามกฎหมาย.....	๓๔๗
๑๑.๔.๑ ฟ้องที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย.....	๓๔๗
๑๑.๔.๑.๑ สั่งโจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง.....	๓๔๗
๑๑.๔.๑.๒ ยกฟ้อง.....	๓๔๘
๑๑.๔.๑.๓ ไม่ประทับฟ้อง.....	๓๔๙
๑๑.๔.๑.๔ การอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับฟ้อง	
ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย.....	๓๔๙
๑๑.๔.๒ ฟ้องที่ถูกต้องตามกฎหมาย.....	๓๕๐
๑๑.๔.๒.๑ คดีราษฎรเป็นโจทก์.....	๓๕๑
๑๑.๔.๒.๒ คดีพนักงานอัยการเป็นโจทก์.....	๓๕๑
๑๑.๔.๓ ฟ้องที่ไม่สุจริต.....	๓๕๒

๑๑.๕ การขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องคดีอาญาและคำให้การคดีอาญา	๓๕๓
๑๑.๕.๑ กรณีโจทก์ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องคดีอาญา...	๓๕๔
๑๑.๕.๒ กรณีจำเลยขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมคำให้การคดีอาญา	๓๕๖
๑๑.๖ กระบวนการในชั้นไต่สวนมูลฟ้องคดีอาญา.....	๓๕๖
๑๑.๖.๑ ขั้นตอนการไต่สวนมูลฟ้อง.....	๓๕๗
๑๑.๖.๑.๑ คดีซึ่งพนักงานอัยการเป็นโจทก์.....	๓๕๗
๑๑.๖.๑.๒ คดีซึ่งราษฎรเป็นโจทก์.....	๓๕๘
๑๑.๖.๒ การตั้งทนายความในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง.....	๓๕๘
๑๑.๖.๓ การแถลงข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย ในการไต่สวนมูลฟ้อง.....	๓๖๐
๑๑.๖.๔ การขานัดไต่สวนมูลฟ้อง.....	๓๖๐
๑๑.๖.๔.๑ กรณีโจทก์ขานัดไต่สวนมูลฟ้อง.....	๓๖๑
๑๑.๖.๔.๒ เงื่อนไขการให้ศาลยกคดี ไต่สวนมูลฟ้องใหม่.....	๓๖๑
๑๑.๖.๔.๓ ผลของการยกฟ้อง เพราะเหตุโจทก์ขานัดไต่สวนมูลฟ้อง	๓๖๒
๑๑.๖.๕ ผลการไต่สวนมูลฟ้อง.....	๓๖๓
๑๑.๖.๕.๑ กรณีคดีมีมูล.....	๓๖๓
๑๑.๖.๕.๒ กรณีคดีไม่มีมูล.....	๓๖๔
๑๑.๖.๖ การนำบทบัญญัติว่าด้วยการสอบสวนและ การพิจารณามาบังคับแก่การไต่สวนโดยอนุโลม	๓๖๔
๑๒ การพิจารณาคดีอาญาในศาลชั้นต้น.....	๓๖๖
๑๒.๑ หลักทั่วไปเกี่ยวกับการพิจารณาคดีอาญา.....	๓๖๖
๑๒.๒ การอธิบายฟ้อง การถามคำให้การ และการตั้งทนายความให้จำเลย.....	๓๖๘
๑๒.๒.๑ ขั้นตอนอธิบายฟ้อง.....	๓๖๘
๑๒.๒.๒ ขั้นตอนถามคำให้การ.....	๓๖๘
๑๒.๒.๒.๑ กรณีจำเลยให้การปฏิเสธ.....	๓๖๙
๑๒.๒.๒.๒ กรณีจำเลยให้การลักษณะภาคเสธ..	๓๗๐

๑๒.๒.๒.๓ กรณีจำเลยไม่ยอมให้การ.....	๓๗๐
๑๒.๒.๓ ขั้นตอนการตั้งทนายความให้จำเลย.....	๓๗๑
๑๒.๓ การแถลงคดีและการสืบพยาน.....	๓๗๒
๑๒.๓.๑ การแถลงเปิดคดีก่อนสืบพยานโจทก์.....	๓๗๒
๑๒.๓.๒ การแถลงเปิดคดีหลังสืบพยานโจทก์.....	๓๗๒
๑๒.๓.๓ การแถลงปิดคดี.....	๓๗๓
๑๒.๓.๔ การสืบพยาน.....	๓๗๓
๑๒.๓.๔.๑ การจัดให้พยานบุคคล ไม่เผชิญหน้ากับจำเลย.....	๓๗๓
๑๒.๓.๔.๒ การจัดให้มีการบันทึกคำเบิกความ พยาน.....	๓๗๔
๑๒.๓.๔.๓ วิธีการสืบพยาน.....	๓๗๕
๑๒.๓.๔.๔ การงดพยาน.....	๓๗๕
๑๒.๓.๔.๕ การเลื่อนการพิจารณา (เลื่อนการสืบพยาน).....	๓๗๖
๑๒.๓.๔.๖ อำนาจศาลเมื่อสืบพยาน เสร็จแล้ว.....	๓๗๗
๑๒.๔ การพิจารณาคดีแบบพิเศษ.....	๓๗๘
๑๒.๔.๑ คดีที่ศาลกำหนดให้มีวันตรวจพยาน.....	๓๗๘
๑๒.๔.๒ คดีที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง.....	๓๘๒
๑๒.๔.๒.๑ คดีความผิดซึ่งมิได้กำหนดอัตราโทษ อย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป.....	๓๘๓
๑๒.๔.๒.๒ คดีความผิดซึ่งกำหนดอัตราโทษ อย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป.....	๓๘๔
๑๒.๔.๓ คดีที่ศาลมีอำนาจพิจารณาและ สืบพยานลับหลังจำเลยได้.....	๓๘๔
๑๒.๔.๔ คดีที่จำเลยหลบหนีการพิจารณา.....	๓๘๖
๑๒.๔.๔.๑ คดีจำเลยเป็นบุคคลธรรมดา.....	๓๘๖
๑๒.๔.๔.๒ คดีจำเลยเป็นนิติบุคคล.....	๓๘๗

๑๒.๔.๕ คดีที่พยานเป็นเด็ก.....	๓๘๘
๑๒.๔.๖ คดีที่ศาลสั่งให้พิจารณาเป็นการลับ	
เมื่อเห็นสมควร.....	๓๙๐
๑๒.๕ การนำบทบัญญัติอื่น ๆ มาบังคับแก่การพิจารณาคดีอาญา	๓๙๑
๑๒.๕.๑ กรณีเกี่ยวกับเรื่องรักษาความสงบเรียบร้อยในศาล	๓๙๑
๑๒.๕.๒ กรณีเกี่ยวกับการทำสำนวนและ	
การขาดนัดไต่สวนมูลฟ้อง.....	๓๙๒
๑๓ คำพิพากษาและคำสั่งในศาลชั้นต้น.....	๓๙๔
๑๓.๑ แบบคำพิพากษาหรือคำสั่ง.....	๓๙๔
๑๓.๑.๑ คำพิพากษาหรือคำสั่งทั่วไป.....	๓๙๔
๑๓.๑.๒ คำสั่งระหว่างพิจารณา.....	๓๙๖
๑๓.๒ เงื่อนไขการทำคำพิพากษาหรือคำสั่ง.....	๓๙๗
๑๓.๒.๑ กรณีห้ามศาลพิพากษาเกินคำฟ้อง	
หรือมีคำสั่งเกินคำขอ	
(มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง).....	๓๙๘
๑๓.๒.๒ กรณีเมื่อมีข้อแตกต่างในข้อสาระสำคัญ	
(มาตรา ๑๙๒ วรรคสอง).....	๔๐๑
๑๓.๒.๓ กรณีข้อแตกต่างนั้นมีไขในข้อสาระสำคัญ	
(มาตรา ๑๙๒ วรรคสาม).....	๔๐๓
๑๓.๒.๔ กรณีเมื่อตามทางพิจารณาไม่ใช่เป็นเรื่องที่	
โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษ(มาตรา ๑๙๒ วรรคสี่)	๔๐๕
๑๓.๒.๕ กรณีฟ้องโจทก์อ้างบทมาตราผิด	
(มาตรา ๑๙๒ วรรคห้า).....	๔๐๖
๑๓.๒.๖ กรณีความผิดตามฟ้องรวมการกระทำหลายอย่าง	
(มาตรา ๑๙๒ วรรคหก).....	๔๐๗
๑๓.๓ การประชุมใหญ่.....	๔๐๘
๑๓.๔ การทำคำพิพากษา.....	๔๐๙
๑๓.๔.๑ ในแง่การทำเอกสารพิพากษา.....	๔๐๙
๑๓.๔.๒ ในแง่การทำคำตัดสินคดี.....	๔๑๐

๑๓.๔.๒.๑ การยกฟ้อง.....	๔๑๐
๑๓.๔.๒.๒ การลงโทษ.....	๔๑๒
๑๓.๕ การอ่านคำพิพากษา.....	๔๑๓
๑๓.๕.๑ กระบวนการขณะอ่านคำพิพากษา.....	๔๑๔
๑๓.๕.๑.๑ การอ่านคำพิพากษา	
และการเลื่อนการอ่านคำพิพากษา	๔๑๔
๑๓.๕.๑.๒ การอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลย	๔๑๕
๑๓.๕.๒ กระบวนการหลังอ่านคำพิพากษาศาลชั้นต้นเสร็จ	๔๑๖
๑๓.๕.๒.๑ ผลการอ่านคำพิพากษาศาลชั้นต้น	๔๑๖
๑๓.๕.๒.๒ การคัดสำเนาคำพิพากษา.....	๔๑๘
๑๓.๕.๒.๓ การแก้ไขคำพิพากษา.....	๔๑๘
๑๓.๕.๒.๔ การขอให้ศาลอธิบายคำพิพากษา..	๔๑๙
๑๔ อุทธรณ์.....	๔๒๐
๑๔.๑ ลักษณะของการอุทธรณ์.....	๔๒๐
๑๔.๑.๑ ความหมายอุทธรณ์.....	๔๒๑
๑๔.๑.๒ เนื้อหาอุทธรณ์.....	๔๒๒
๑๔.๑.๓ การอุทธรณ์ในกรณีมีคู่ความหลายคน.....	๔๒๓
๑๔.๑.๔ การอุทธรณ์ของผู้ต้องขังในเรือนจำ.....	๔๒๓
๑๔.๑.๕ การแสดงตนของผู้ยื่นอุทธรณ์.....	๔๒๔
๑๔.๒ กำหนดอายุอุทธรณ์ และการแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์.....	๔๒๖
๑๔.๒.๑ กำหนดเวลาในการยื่นอุทธรณ์.....	๔๒๖
๑๔.๒.๒ การแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์.....	๔๒๘
๑๔.๓ การตรวจอุทธรณ์ ข้อห้ามอุทธรณ์ การถอนอุทธรณ์	๔๒๘
๑๔.๓.๑ การตรวจอุทธรณ์	๔๒๘
๑๔.๓.๒ ข้อห้ามอุทธรณ์.....	๔๒๙
๑๔.๓.๒.๑ การอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริง...	๔๒๙
๑๔.๓.๒.๒ การอุทธรณ์โดยมีการรับรอง....	๔๓๑
๑๔.๓.๒.๓ การอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมาย..	๔๓๓
๑๔.๓.๒.๔ การอุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณา..	๔๓๖

๑๔.๓.๒.๕ การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์.....	๔๓๘
๑๔.๓.๓ เมื่อศาลชั้นต้นรับอุทธรณ์.....	๔๓๙
๑๔.๓.๔ การขอถอนอุทธรณ์	๔๔๐
๑๔.๓.๔.๑ วิธีการถอนอุทธรณ์.....	๔๔๐
๑๔.๓.๔.๒ ผลของการถอนอุทธรณ์.....	๔๔๐
๑๔.๔ การสืบพยานในศาลอุทธรณ์ การแถลงการณ์.....	๔๔๑
๑๔.๔.๑ การสืบพยานในศาลอุทธรณ์.....	๔๔๑
๑๔.๔.๒ การแถลงการณ์.....	๔๔๒
๑๔.๔.๒.๑ การยื่นคำแถลงการณ์.....	๔๔๔
๑๔.๔.๒.๒ ระเบียบแถลงการณ์ด้วยปาก.....	๔๔๔
๑๔.๕ อำนาจศาลอุทธรณ์เกี่ยวกับการจับจำเลยมาขัง หรือปล่อยชั่วคราว.....	๔๔๕
๑๔.๖ การสืบพยานเพิ่มเติมของศาลอุทธรณ์.....	๔๔๕
๑๔.๗ การย่อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นทำการพิจารณาและ พิพากษาหรือสั่งใหม่.....	๔๔๖
๑๔.๘ การประชุมใหญ่ของศาลอุทธรณ์.....	๔๔๗
๑๔.๙ การพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์.....	๔๔๘
๑๔.๑๐ เหตุอยู่ในส่วนลักษณะคดี.....	๔๕๐
๑๔.๑๑ แบบของคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ (ยื่น, ยก, แก้, กลับ)	๔๕๒
๑๔.๑๒ การนำวิธีพิจารณาในศาลชั้นต้นมาใช้บังคับในชั้นอุทธรณ์	๔๕๓
๑๕ ฎีกา.....	๔๕๔
๑๕.๑ ลักษณะของการฎีกา.....	๔๕๔
๑๕.๑.๑ ความหมายฎีกา.....	๔๕๔
๑๕.๑.๒ เนื้อหาฎีกา.....	๔๕๖
๑๕.๑.๓ การแสดงตนของผู้ยื่นฎีกา.....	๔๕๗
๑๕.๒ กำหนดอายุฎีกา การแก้ไขเพิ่มเติมฎีกา.....	๔๕๘
๑๕.๒.๑ กำหนดเวลาในการยื่นฎีกา.....	๔๕๘
๑๕.๒.๒ การแก้ไขเพิ่มเติมฎีกา.....	๔๖๐
๑๕.๓ การตรวจฎีกา.....	๔๖๑

๑๕.๓.๑	หน้าที่ศาลชั้นต้นในการตรวจฎีกา	๔๖๑
๑๕.๓.๒	การฎีกาคำสั่งไม่ยอมรับฎีกา	๔๖๒
๑๕.๔	ข้อห้ามฎีกา.....	๔๖๓
๑๕.๔.๑	ความหมายของ “บท” กับ “โทษ”	๔๖๔
๑๕.๔.๑.๑	การห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๒๑๘.....	๔๖๕
๑๕.๔.๑.๒	การห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๒๑๙.....	๔๖๙
๑๕.๔.๑.๓	การห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามมาตรา ๒๑๙ ทวิ.....	๔๗๑
๑๕.๔.๑.๔	การห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการกักขังแทนโทษอื่น ๆ ตามมาตรา ๒๑๙ ตริ.....	๔๗๓
๑๕.๔.๑.๕	การห้ามฎีกาในคดีที่ศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง ตามมาตรา ๒๒๐.....	๔๗๔
๑๕.๕	ข้อยกเว้นในการให้ฎีกาได้.....	๔๗๕
๑๕.๖	การฎีกาปัญหาข้อกฎหมาย.....	๔๗๗
๑๕.๗	การนำวิธีพิจารณาในศาลอุทธรณ์มาใช้บังคับในชั้นฎีกา บรรณานุกรม.....	๔๗๙
	ดัชนีค้นคำ.....	๔๘๑
	ประวัติผู้เขียน.....	๔๘๖

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๑.๑ ผู้ทำหน้าที่ชั้นสูตรพลิกศพคดีอาญาธรรมดา	๑๘๑
๑.๒ ผู้ทำหน้าที่ชั้นสูตรพลิกศพคดีฆาตกรรม.....	๑๘๖
๑.๓ ผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดีฆาตกรรม.....	๒๐๐
๑.๔ เงื่อนไขการพิจารณาอำนาจฟ้องของผู้เสียหาย.....	๒๑๐
๑.๕ การโอนคดีจากศาลที่ได้ยื่นฟ้องไปชำระคดีที่ศาลอื่น ซึ่งความผิดเกิดในเขต.....	๒๒๓
๑.๖ การโอนคดีจากศาลซึ่งความผิดเกิดในเขตไปชำระคดียังศาลอื่น.....	๒๒๕
๑.๗ การโอนคดีอาญาที่กระทบกระเทือนต่อความรู้สึกประชาชน.....	๒๒๖
๑.๘ การรวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน.....	๒๓๐
๑.๙ เงื่อนไขการพิจารณาว่าคดีอาญาเป็นฟ้องซ้ำหรือไม่.....	๒๕๗
๑.๑๐ การฟ้องจำเลยคนเดียวกันต่อศาลเดียวกัน.....	๒๕๘
๑.๑๑ การฟ้องจำเลยคนเดียวกันต่อศาลเดียวกัน และเป็นการกระทำเดียวกัน.....	๒๕๘
๑.๑๒ ศาลที่มีอำนาจชำระคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา.....	๒๗๕
๑.๑๓ การพิพากษาคดีส่วนแพ่ง ศาลต้องถือข้อเท็จจริง ในคำพิพากษาส่วนอาญา.....	๒๙๐
๑.๑๔ การปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันในยุคสมัยใหม่ของศาลยุติธรรม..	๓๒๐
๑.๑๕ กำไล (Electronic Monitoring หรือ EM.).....	๓๒๗
๑.๑๖ แบบพิมพ์คำฟ้องอาญา.....	๓๓๗
๑.๑๗ แบบพิมพ์คำขอท้ายคำฟ้องอาญา.....	๓๔๓
๑.๑๘ การนับวันเมื่อมีการกำหนดวันตรวจพยานหลักฐาน.....	๓๘๐

คำย่อที่ใช้ในตำราเล่มนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาจัดพิมพ์โดยเนติบัณฑิตยสภา	”	ฎ.
คำพิพากษาศาลฎีกาจากระบบสืบค้นคำพิพากษาคำสั่งคำร้อง และคำวินิจฉัยศาลฎีกาของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในศาลฎีกาใน www.http://deka.supremecourt.or.th	”	ฎ.ท.
คำพิพากษาศาลฎีกาผลิตและเผยแพร่ โดยสำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา สำนักประธานศาลฎีกา	”	ฎ.ศ.
คำพิพากษาศาลฎีกาจัดพิมพ์โดย บริการสำนักงานศาลยุติธรรม บริการสวัสดิการศาลฎีกา	”	ฎ.ส.

บทที่ ๑

หลักทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา

ความนำ

เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาย่อมต้องมีผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดอาญาดังกล่าว ในทางกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเรียกว่า “ผู้เสียหาย” และเมื่อเป็น “ผู้เสียหาย” แล้ว ก็จะมีอำนาจดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำความผิดอาญานั้นได้ ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดไว้ การศึกษากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในส่วนของบทที่ ๑ นี้ จึงเริ่มต้นศึกษาจากประเภทความผิดอาญาในคดีอาญา การดำเนินคดีอาญาโดยผู้เสียหาย และการดำเนินคดีอาญาโดยบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้เสียหาย โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑.๑ ประเภทความผิดอาญาในคดีอาญา

ความผิดอาญานั้นอาจมีการจัดแบ่งได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้พิจารณาสภาพปัญหาในทางกฎหมาย เช่น การแบ่งในแง่ของผู้กระทำเพื่อนำไปพิจารณาความผิดว่าเป็นการกำหนดคุณสมบัติของตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ เป็นต้น^๑ ส่วนการพิจารณาสภาพปัญหาในทางกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อาจแบ่งประเภทความผิดในคดีอาญาเป็นสองประเภท ดังนี้

๑.๑.๑ ความผิดอาญาประเภทที่กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้

ความผิดอาญาประเภทนี้ กฎหมายมีการกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดอาญานั้นมีอำนาจตัดสินใจยอมความกับผู้กระทำความผิดอาญาได้ ซึ่งคดีอาญาประเภทนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะบัญญัติด้วยการใช้ถ้อยคำว่า “คดีความผิดต่อส่วนตัว” เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๕ วรรคสอง บัญญัติว่า “คดีความผิด

^๑เกียรตินิจกร วาจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค ๑ เล่ม ๑, พิมพ์ครั้งที่ ๑๑ (กรุงเทพมหานคร:บริษัท กรุงสยาม พับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๖๒), หน้า ๙๗.

ต่อส่วนตัวนั้น จะถอนฟ้องหรือยอมความในเวลาใดก่อนคดีถึงที่สุดก็ได้ แต่ถ้าจำเลยคัดค้านให้ศาลยกคำร้องขอถอนฟ้องนั้นเสีย” หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง บัญญัติว่า “แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว ห้ามมิให้ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ตามระเบียบ” หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในคดีที่ศาลยกฟ้องดังกล่าวแล้ว จะฟ้องจำเลยในเรื่องเดียวกันนั้นอีกไม่ได้ แต่ถ้าศาลยกฟ้องเช่นนี้ในคดีซึ่งราษฎรเท่านั้นเป็นโจทก์ ไม่ตัดอำนาจพนักงานอัยการฟ้องคดีนั้นอีก เว้นแต่จะเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว” เป็นต้น ส่วนในการพิจารณาว่าความผิดอาญาฐานใดจะเป็นความผิดอาญาประเภทที่กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้หรือไม่ อาจจำแนกได้ดังนี้

๑.๑.๑.๑ เมื่อความผิดอาญาฐานนั้นมีบทบัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้

ความผิดอาญาบางฐาน อาจมีบทบัญญัติกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ด้วยการบัญญัติแยกเอาไว้เป็นมาตราต่างหากออกมาจากมาตราที่เป็นการกำหนดลักษณะความผิด (มาตราที่กำหนดฐานความผิด) เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ภาค ๒ ความผิดลักษณะ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง หมวด ๑ ความผิดต่อเสรีภาพ มาตรา ๓๒๑ บัญญัติว่า “ความผิดตามมาตรา ๓๐๙ วรรคแรก มาตรา ๓๑๐ วรรคแรก และมาตรา ๓๑๑ วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความได้” หรือลักษณะ ๑๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หมวด ๓ ความผิดฐานฉ้อโกง มาตรา ๓๔๘ บัญญัติว่า “ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา ๓๔๓ เป็นความผิดอันยอมความได้” เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การบัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้กฎหมายบางฉบับอาจใช้วิธีการบัญญัติแทรกลงไว้ในวรรคของมาตราที่เป็นการกำหนดลักษณะความผิด (กำหนดฐานความผิด) นั้นเองก็ได้ เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ วรรคสอง บัญญัติว่า “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (๑) มิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ผู้กระทำผู้เผยแพร่ หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้”